

Dam: Jeg mente, at disse Bemærkninger kunde passende gøres nu. Jeg har imidlertid kun et Par Ord at sige. Jeg mener, at denne Mellemtolb vil det blive ligesaa vanskeligt for Rigsdagen at blive enig om som om Ændringer i selve Toldloven, og endelig vil en saadan Mellemtolb, naar den er etableret, i høi Grad vanskeliggjøre den egentlige Toldlovs Revision, idet der jo ogsaa ved denne vilde være at tage Hensyn til Frihavnen. Det er Toldloven, der skal tages fat paa inarest, men ikke en Mellemtolb, denne er ikke for mit Vedkommende tilstede i Ændringsforslaget under Nr. 18. Jeg har tilladt mig at fremsætte disse faa Bemærkninger for at klare Spørgsmaalet, og jeg skal nu slutte, idet jeg anbefaler at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

S. Hansen: Nogle Udtalelser af den ærede Ordfører for Flertallet gjør mig det umuligt at fatte mig i saa stor Korthed, som det har været min Hensigt. Den ærede Ordfører mente, at de Meddelelser, der vare komne angaaende Ophævelsen af Frihavnene i Fiume og Triest, skulde bevirke en anden Opfattelse, jaaledes at Ophævelsen ikke kunde tjene som Argument mod at anlægge en Frihavn her. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører deri; thi der staar udtrykkelig i den Skrivelse, som er kommuniceret Udvalget fra Indenrigsministeriet, at Tilstedeværelsen af disse Privilegier, nemlig Frihavnsprivilegierne, gav Anledning til nogen Misnøie i de øvrige Landsdele, og derfor har man besluttet at ophæve dem, men at det Samme vil indtræde her, det er let at forudsæ. Overhovedet er det, at man i Udlandet, hvor man ikke har Kreditoplagsinstitutionen, anlægger Frihavne eller ikke vil ophæve dem, ikke noget Afgjørende for os, som have Kreditoplagsinstitutionen og altsaa have Frihavn i alle vore Havne. Det ærede Medlem bestred Rigtigheden af min Paastand, at der vilde medgaa 20 Mill. til Frihavnen, det ærede Medlem har ikke Ret deri. Jeg har ikke sagt, at Staten bringer et Offer af 20 Mill., men jeg har sagt, at de Kapitaler, som bindes ved Frihavnsanlægget, beløbe sig til 20 Mill. Jeg skal ikke komme nærmere ind der paa, jeg skal henvise til, hvad jeg udtalte ved Ite Behandling, det kan efter min Mening ikke bestrides. Det ærede Medlem udtalte, at det var Mangel paa Bolværk ved Havnen, det er heller ikke rigtigt. Det forholder sig saa, at der paa enkelte Steder ved Kjøbenhavns Havn, hvor Trafiken fortrinsvis samler sig, til visse Tider kan være Mangel paa Bolværksplads, men denne Mangel af-

hjælpes ikke derved, at man anlægger Bolværker paa Steder, hvor der ikke er Brug derfor, og den ærede Ordfører har selv paa den Udflugt, som foranstaltedes af den høiærede Indenrigsminister for at vise Udvalget Frihavnslokaliteterne, gjort den Sagtaagelse, at i det store Kalkbrænderibassin var Tusinder af Fod Bolværk tom, og det var netop paa den Tid, hvor der klages over Mangel paa Bolværksplads i Kjøbenhavns Havn. Naar det ærede Medlem udtalte sig om min Bemærkning om Omladning af Gods fra Skib til Skib, saa skal jeg ikke gaa videre ind derpaa, det ærede Medlem har vistnok ikke fortaet mine Udtalelser, de vare iøvrigt klare nok. Jeg talte om, hvad jeg kaldte Omladningsgods, som ikke skal underfastes nogen Behandling men kun skal befordres i et Skib efter at være overført fra et til et andet, og til den Slags Behandling behøves der ingen Frihavn, den kan ikke ske bedre, end den sker nu. Udvalgets Flertal har i sin Udtalelse været ganske overordentlig vaag og ubestemt; jeg siger det ikke som nogen Bebreidelse mod det ærede Flertal, jeg selv staar paa samme Standpunkt. Jeg har ikke selv kunnet komme til nogen fast Erkjendelse endnu om Frihavnens Nytte, og for saa vidt kan jeg være enig med det ærede Udvalgs Flertal. Det skjønner ikke rettere, end at Anlægget vil være en Støtte for vor Handel og Skibsfart. Det har den Tro, at den danske, særlig den kjøbenhavnske Handelsstand raader o. s. v., og det antager, at Anlægget vil være et godt Middel til at gennemføre Kampen mod Konkurrenterne, men hvor stor eller hvor liden Nytte en Frihavn kan bringe, kan Udvalget ikke — og vel næppe Nogen — forud angive, thi det vil afhænge af Omstændighederne. Men nu kommer den egentlige Humle, og det er, at naar Alt er saa ubestemt, hvorledes kan man saa forsvare at gaa til en saa stor Udgift for Statskassen, og derfor kan jeg ikke følge Udvalget, naar det siger, at de Offre, som Anlægget kræver fra Statens Side, ikke ere saa betydelige, at de kunne afstrække fra Anlæggets Gjennemførelse. Jeg tror at have paavist — Udvalgets Flertal har ikke paavist det Modsatte — at Offrene ere store. Jeg har i Udvalgets Betænkning gjort Rede for, at disse Offre ikke kunne sættes lavere end til en halv Million om Aaret fra Statens Side, foruden hvad der følger efter, som man ikke kan sige bestemt, nemlig Subvention til Dampskibslinier, som vil beløbe sig til Millioner, hvis man overhovedet skal vente sig Nytte af Frihavnsanlægget. I min Calculé er jeg gaaet ud fra meget lave Tal